

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 15P/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228391
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ladislav Halla
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112228391.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Ladislavom Hallom v právnej veci navrhovateľky: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX, X., proti odporcovi: L. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X, G. F. T., t.č. na neznámom mieste, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom osobne podaným Okresnému súdu Žilina dňa 16.08.2012 žiadala o priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky, a to v sume 50,- € mesačne od podania návrhu.

V písomnom návrhu, ako aj v konaní pred súdom, uviedla, že do mája 2012 bola na materskej dovolenke. Po jej skončení pracovala na dohodu cez sprostredkovateľskú agentúru v spoločnosti T., kde jej však nepravidelne vyplácali plat, preto tam po 3 mesiacoch skončila. Od 13.08.2012 je evidovaná na ÚPSVaR Žilina. Jej príjem je okolo 70,- €. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou a z tejto sumy musí prispievať aj na chod domácnosti a živiť seba a svoje dve deti. Odporca sa o jej život nezaujíma, neplatí ani výživné určené na maloletého syna. Neskôr nastúpila cez agentúru do spoločnosti F., avšak tu pracovala v uzatvorenom priestore, nadýchala sa technického benzínu, v ktorej súvislosti ju odviezla rýchla záchranná služba na ošetrovanie do nemocnice. Hospitalizovaná však nebola, prepustili ju domov s tým, že každý týždeň by mala ísť na kontrolu, resp. na ďalšie ošetrovanie, pretože mala naďalej zdravotné problémy. V decembri 2012 bola na odbornom vyšetrení vo Fakultnej nemocnici v Martine, na oddelení pracovného lekárstva, kde bola hospitalizovaná prakticky jeden týždeň a stav stále nie je uzavretý. Okrem toho v danej súvislosti bolo zistené, že má do určitej miery poškodené srdce. Zrejme až keď bude mať kompletne výsledky, bude túto skutočnosť hlásiť ako pracovný úraz. Jediným jej zdrojom príjmov sú dávky v hmotnej núdzi, prídavky na dve deti a náhradné výživné na mal. P. P..

Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania súd zistil, že pobyt odporcu nie je známy, rozhodol súd uznesením č.k. 15P 14/2012-46, zo dňa 14.02.2013, v zmysle § 48 ods. 4 O.s.p. tak, že písomnosti určené odporcovi v tomto konaní sa budú doručovať uložením v súdnom spise.

Na pojednávanie nariadené v tejto veci na deň 06.12.2013 sa nedostavila navrhovateľka, svoju neprítomnosť neospravedlnila, nepožiadala o odročenie pojednávania. Za splnenia podmienok stanovených ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 13C/3/2009-94 zo dňa 07.12.2010, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.02.2011. Mal. P. bol zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu mal. P., A.. XX.XX.XXXX, vo výške 25,38 € mesačne. Za hlavnú príčinu rozvodu manželstva súd považoval dlhodobé odlúčenie manželov ako dôsledok agresívneho správania odporcu a celkový postoj odporcu k manželstvu a zabezpečovanie potrieb domácnosti (odmietol prispievať na výživu dieťaťa a chod domácnosti).

Súd mal z potvrdenia ÚPSVaR Žilina preukázané, že navrhovateľka je od 13.08.2012 evidovaná ako nezamestnaná. Navrhovateľka poberá prídavky na dve deti a od 01.09.2012 aj dávku v hmotnej núdzi za obdobie od 09/2012-01/2013 v sume 95,72 € mesačne, za mesiace 02-03/2013 v sume 130,41 € mesačne a v 04/2013 v sume 95,72 €. Navrhovateľka tiež poberá náhradné výživné v sume 25,35 € mesačne.

Z potvrdenia zamestnávateľa - spoločnosti S. C., s.r.o., vyplýva, že s navrhovateľkou bol uzatvorený pracovno-právny vzťah na základe dohody o vykonaní práce od 15.05.2012 do 31.07.2012. Dohoda bola ukončená na základe požiadavky klienta, pretože neboli spokojní s jej prácou. Pristupovala k práci nezodpovedne, po čase nemala pravidelnú dochádzku a jej pracovná morálka klesala. Vytvárala na pracovisku zlú atmosféru. Jej čistá mzda za 05-07/2012 bola v priemere 252,- € mesačne.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine; rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnúť, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine; pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine; výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 prvá a druhá veta Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Nemožnosť bývalej manželky sama sa živiť, môže byť podmienená subjektívne alebo objektívne.

Rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť spravidla vtedy, ak sa stará o deti vo veku do troch rokov, alebo o staršie deti, avšak invalidné alebo vyžadujúce osobitnú starostlivosť alebo o deti, ktoré nemôžu byť umiestnené v kolektívnych zariadeniach - ak vyžadujú nepretržitú opateru. Ďalším prípadom je situácia, keď rozvedená manželka pre vek alebo zdravotný stav nie je schopná zadovážovať si príjem.

Osobitným prípadom je faktická nemožnosť nájsť si zamestnanie v danom mieste, zodpovedajúce fyzickým a duševným schopnostiam. Ak rozvedený manžel môže pracovať, chce pracovať a hľadá zamestnanie a je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu, nie je podľa názoru súdu opodstatnené ani spravodlivé, aby táto nepriaznivá sociálna situácia bola „riešená“ uložením alimentáčnej povinnosti bývalému manželovi. Schopnosť bývalého manžela sám sa živiť je v tomto prípade zachovaná.

Navrhovateľka súdu nepreukázala žiadne závažné okolnosti, na základe ktorých by sa dalo jednoznačne konštatovať, že nie je schopná sama sa živiť. Len sama skutočnosť, že k určitému okamihu nemala navrhovateľka dostatok práce, nesvedčí o jej neschopnosti živiť sa sama, pričom nie je dostačujúce, že navrhovateľka je evidovaná na ÚPSVaR Žilina ako nezamestnaná. Okrem toho od septembra 2012 navrhovateľka poberá dávku v hmotnej núdzi, čím má zabezpečený príjem aspoň na pokrytie nevyhnutých výdavkov. Navrhovateľka deklarovala zhoršený zdravotný stav, ale súdu ho žiadnym spôsobom nepreukázala, preto súd nevidí dôvod, prečo by si navrhovateľka nemohla finančne priliepať aspoň formou brigád. Zároveň zo správy zamestnávateľa vyplýva, že k práci pristupovala nezodpovedne, s jej prácou neboli spokojní, preto došlo k ukončeniu dohody. O príjem teda prišla navrhovateľka vlastným pričinením. Súdu sa tiež nepodarilo zistiť žiadneho zamestnávateľa ani zdroj odporcových príjmov.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností preto dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a tento návrh zamietol.

Nakoľko navrhovateľka bola v konaní neúspešná, nárok na náhradu trov konanie by vznikol odporcovi, ako úspešnému účastníkovi konanie. Odporcovi však trovy nevznikli, trovy si ani neuplatňoval, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.